

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiltolaisen ja karjalaisen hengen vaali ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

Nro 49-50 • Perjantaina 17. joulukuuta 2004

55. VUOSIKERTA

Irttonumerohinta 1 €

LAATUA
EDULLISUUTTA
AMMATTILAISelta

- Kellohuoltopalvelu
- Käsikaiverrukset
- Konekaiverrukset
- Korukorjaus/
kivi-istutustyöt
- Sormuksien
valmistus
- Ja nyt myös
lasikaiverrus

KAIKKI PAIKAN PÄÄLTÄ

KELLOLIIKE

Juhani Lankinen Ky

Kauppalankatu 2, Loimaa

Puh. (02) 763 2760

(Kaupungintaloa vastapäätä)

*Kiitämme lehtemme lukijoita, ilmoittajia, kirjoittajia ja muita
avustajia päättyneen vuoden hyvästä yhteistyöstä.*

Toivotamme kaikille kanssamme tekemisissä olleille

*Rauhallista Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta 2005!*

Jatkukoot hyvät suhteemme alkavanakin vuonna.

Kurkijoki-Säätiö

Kurkijokelainen

Vaienneet temppelit ja hiljentyneet kirkkokummut

Korpiselkä

Rajakarjalainen Korpiselkä muistetaan laajojen erämaiden pitäjänä, jossa asui rohkeita erämiehiä sekä taitavia runonlaulajia ja kalevalaisen perinteen kantajia. Ortodoksisuus säilyi harvaan asutun kunnan valtauskontona; luterilaisuus tuli sinne vasta Ruotsin valloitetun seudun 1600-luvun alussa ja jäi vähemmistöön. Luterilaisia oli noin kolmannes kuntalaisista. He kuuluivat Soanlahden seurakuntaan.

Korpiselän ortodoksinen kirkko on tänäkin päivänä kummullaan, mutta seurakunnan monet tsasounat ovat tuhoutuneet. Seurakunnalla oli myös useita hautausmaita. Ortodoksien ja luterilaisten yhteiset sankarihautausmaat ovat Kirkonkylässä.

Soanlahden luterilaisella seurakunnalla oli myös Korpiselän Kirkonkylässä pieni puinen kirkko. Sekin jäi ehjänä paikalleen. Kirkon lähettyvillä oli myös luterilainen hautausmaa.

Korpiselän ortodoksinen seurakunta

Korpiselän edellinen Pyhän Nikolaoksen kirkko kävi seurakunnalle 1800-luvun lopulla pieneksi.

Korpiselän ortodoksinen Pyhän Nikolaoksen muistolle 1898 vihitty kirkko 1930-luvulla.

Kauppiasperhe Saveli ja Maria Koivunen lahjoitti vuonna 1896 kirkon rakentamisrahaan 25 000 markkaa, puolet kirkon kustannuksista, minkä turvin uutta kirkkoa päästiin nopeasti rakentamaan vanhan rinnalle. Lokakuussa 1896 piispa Antoni vihki

Korpiselän ortodoksien uuden temppelin, joka nykyään pyhitettiin pyhän Nikolaoksen muistolle.

Kirkon suunnitteli arkkitehti V.I. Barankeff. Kirkko on karjalaisten kirkkovaivastien taitavaa työtä. Se on ristikirkko, jonka yhden ristivarren päässä on

kolminivelininen, alhaalta nelikulmainen ja kellohuoneen kohdalta kahdeksankulmainen sipulipääteinen kellotorni, jonka korkeus on 38,5 metriä. Tornissa oli kuusi kelloa. Katon ristikeskuksen päällä on kahdeksankulmainen kupolitorni. Kirkon ikonostaasi

Sisäsiivillä TANAAN

Tuttuja vieraita: Saimi Varjonen ...	5
Joulutervehdyksiä	6
Marttojen ”puurojuhla”	7
Vanha joulutervehdys Kurkijoelta .	8
Kyrön karjalaisten joulujuhla	9
Israel Kojo 80 v.1	10
Jouluristikko	11

ILMESTYMISPÄIVÄT

Tämä Kurkijokelainen on kaksoisnumero. Lehti ilmestyy seuraavan kerran **pe 31.12.** Ensi vuoden ensimmäinen lehti ilmestyy vasta perjantaina **14.1.2005.** Ottanette asiointissanne muutokset huomioon.

Toimitus on avoinna joulukuun **poikkeuksellisesti ma 20.12. ja ti 21.12. klo 9 - 14** ja joulun jälkeen taas normaalisti tiistaisin ja perjantaisin klo 9 - 14.

oli yksikerroksinen.

Kirkkoa korjattiin viimeksi 1930-luvulla. Korjauksessa sen ulkoasusta tuli hieman entistä koristeellisempi, mutta perustyyli säilyi varsin hyvin. Kirkko jäi venäläisten käsiin kauniisti vuorattuna ja maalattuna. Talvisodan jälkeen venäläiset olivat pitäneet kirkkoa jonkinlaisena keittiönä ja noenneet sen sisustuksen. Korpiselkäläiset kunnostivat kirkon entiselleen. Sotien jälkeen venäläiset ovat käyttäneet sitä ilmeisesti karjasuojana.

Korpiselän edellinen kirkko purettiin, siirrettiin Aglajärven hautausmaalle ja vihittiin siellä vuonna

1906 apostolien Pietarin ja Paavalin muistoille. Se oli malliltaan pitkäkirkko, 19 metriä pitkä ja 12 metriä leveä. Sen hirsiseinät vuorattiin ja maalattiin. Kirkkoa kunnostettiin vielä 1930-luvulla. Se vaurioitui jonkin verran talvisodassa ja on sotien jälkeen tuhoutunut kokonaan.

Tsasounat yleisiä

Korpiselässä oli ennen tsasouna lähes joka kylässä. Kokkarissa oli Jumalanäidin kuolonuneen nukkumisen muistolle omistettu pieni hirsiseinäinen ja pärekattoinen tsasouna. Se vaurioi-

JATKUU SIVULLA 4

17.12.2004

Hän lahjat antaa ja lahjat saa

Haluan ojentaa Sinulle, hyvä lukijani, lahjan. Se on kädessäsi. Se on Kurkijokelaisen joulunumero. Minulla on ollut ilo tehdä joulun kunniaksi Sinulle isompi ja värikkäämpi tervehdys kurkijokelaisilta ystäviltäsi. Lahjassa ovat mukana kaikki tässä numerossa ilmoittavat yritykset ja yksityiset. Toivonkin, että myös Sinä vuorostasi annat lahjan ilmoittajillemme ja käyt katsomassa heidän liikkeissään, mitä heillä on Sinulle tarjolla. Voisit myös mainita, mistä olet idean poikkeamiseesi saanut.

Moni teistä on jo antanut lahjan Kurkijokelainen-lehdelle ja lähettänyt joulutervehdyksensä tai kirjoittamansa jutun ja ottamansa valokuvat leh-teemme painettaviksi. Olette antaneet aikaanne toimittaaksemme yhdessä monipuolisen lehden iloksi monelle monelle lukijalle. Myös monet yhteydenotot ovat lahjoja.

Monenlaiset lahja-asiat pyörivät mielissämme näinä päivinä. ”Järjissä pysyminen” vaatii keskittymistä, kun pyörii toinen toistaan kauniimmin koristelluissa kaupoissa. Myös tavarat, jotka ovat tarjolla, ovat kauniita ja ”kiiltäviä”, siis houkuttelevia. On mukava antaa kaunis lahja ystävälle ja perheenjäsenelle. On myös mukava antaa kauniisti paketoitu lahja. Se tuntuu konkreettiselta ja arvokkaalta.

Mutta on toinenkin tapa antaa lahja. Joskus voisi miettiä sitä, mitä ystävä tai perheenjäsen todella tarvitsee tässä ja nyt, kun kaikkea tavaraa on yleensä ylitse pursuavan paljon. Olisiko sittenkin parempi antaa vaikkapa aikaa tai apua johonkin tehtävään tai pulmaan? Jo pelkkä kiireetön kuuntelu voi olla arvaamattoman arvokas lahja. Vanhuksen kylvettäminen ja jo pelkkä hiusten kampaaminenkin voi olla tervetullut lahja.

Voisimme ottaa autottoman kanssaihmissen mukaamme, kun lähemme hautausmaalle tai joulukirkkoon, tai tarjota hänelle apua kaupassakäyntiin. Joulukorttien kirjoittamisessakin nuoremmat kädet ja silmät ovat oiva apu. Siivousapu on varmasti joka kodissa tervetullut lahja. Saaja muistaa sellaisen lahjan pitkään.

Minä saan toivottavasti lahjaksi kiireettömät kaksi joulupäivää. Kun joulupäivän aamuna istahdan kirkonpenkkiin, voin huohtaa hetkeksi, laulaa sydämeni kyllyydestä joululauluja ja –virsii ja ottaa vastaan seurakuntani joululahjan, rauhallisen hetken kirkon penkissä kuoroystävieni rinnalla. Lopun päivää ja tapaninpäivän voin viettää leppoisasti omais-teni kanssa. Sen jälkeen jaksan taas lähteä arjen rientoihin levänneenä ja rentoutuneena.

Toivotan Teille kaikille Rauhallista ja Rentouttavaa Joulunaikaa!

Raija Hjelm

Hartaus
jouluksi
2004

Joulun rikkaus ja siunaus

On erilaisia pyhiä ja juhlia. Mutta yli kaiken on joulu. Juuri jouluna lapsuus ja kauniit, rakkaat muistot herkistävät mielen. Muistamme, miten lapsena ollessa jo joulun odotus oli jännittävää. Odotettiin joulupukkia. Ja kun pukki tuli, lasten piti esittää pukille laulu tai runo. Pukkia myös hiukan pelättiin, jospa hän nimittäin toruisi. Mutta sitten kun saatiin lahjat, jokaiselle tuli hyvä mieli.

Aika kuluu. Me vanhenemme. Mutta sydämissämme on kohta, johon jää lapsen mieli ja lapsuuden kokemukset. ”Oi jospa ihmisellä ois joulu ainainen”. Näinhän me tutussa laulussa toivomme.

Myös tänä jouluna monessa kodissa voi kuitenkin olla puutetta ja ahdistusta. Moni kokee yksinäisyyttä. Tuntuu kuin kukaan ei minua muista eikä minusta välitä.

Joulun Herra, Vapahtaja, on rikas. Hän tahtoo tulla luoksemme, kotiimme, sydämiimme. Jeesus on lahjoista parhain. Siksi tulee muistaa, että asiat paranevat, kun Jeesus on lähellä. Jumala ei meitä unohda. Jumala on meidän kanssamme, kuten Jeesukselle annettu nimi Immanuel tarkoittaa.

Joulun sanoma viestii ilosta, valosta, rauhasta ja vapaudesta, sillä rakkaus murtaa kaikki kahleet. ”Lapsi on meille syntynyt ja poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus” (Jes 9:5).

Jumalan Pojalla on valta ja voima tehdä kaikki uudeksi ja uudistaa sydämet. Jeesus on toivo toivottomuuteen, valo pimeyteen, ilo murheeseen. Hän on syntien anteeksiantamus, elämä ja autuus.

Toivotan Sinulle, lukijani, joulun sanomassa Jumalan rauhaa, iloa ja siunausta.

Erkki Vappula
Humppilan kirkkoherra

Kirjoittaja on äitinsä puolelta Mustosen sukua, jonka juuret ulottuvat 1400-luvun Kurkijoelle.

Sanan Voimaa

17.12. Me voimme entistä lujemmin luottaa profetalliseen sanaan. Ja hyvin teette tekin, jos kiinnitätte katseenne siihen kuin pimeässä loistavaan lamppuun, kunnes päivä sarastaa ja kointähti syttyy teidän sydämessänne, 2. Piet. 1: 19

18.12. Yksikään profetaalinen sana ei ole tullut julki ihmisten tahdosta, vaan ihmiset ovat puhuneet Pyhän Hengen johdamina sen, minkä ovat Jumalalta saaneet. 2. Piet. 1: 21

19.12. Se, mikä hänessä on siinnyt, on lähtöisin Pyhästä Hengestä. Hän synnyttää pojan, ja sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä. Matt. 1: 20-21

20.12. Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel – se merkitsee ”Jumala on meidän kanssamme”. Matt. 1: 23

21.12. Minä odotan sinua, Herra, odotan sinua koko sielustani ja panen toivoni sinun sanaasi. Ps. 130: 5

22.12. Saara sanoi: ”Jumala on antanut minulle aiheen iloon ja nauruun, ja jokainen, joka tästä kuulee, iloitsee ja nauraa minun kanssani.”

1. Moos. 21: 6

23.12. Antaessaan Abrahamille lupauksensa Jumala vannoi omaan nimeensä, koska ei ollut ketään suurempaa, jonka nimeen hän olisi vannonut. Hepr. 6: 13

24.12. Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Luuk. 2: 10-11

25.12. Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me saimme katsella hänen kirkkauttaan, kirkkautta, jonka Isä ainoalle Pojalle antaa. Hän oli täynnä armoa ja totuutta. Joh. 1: 14

26.12. Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Minä sanon teille: Joka tunnustautuu minun omakseni ihmisten edessä, sen on Ihmisen Poika tunnustava omakseen Jumalan enkelien edessä.” Luuk. 12: 8

Muistettavaa

– Kynttilät syttyvät jouluna 2004. Kokoonnumme Keski-Porin kirkkopuistoon Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä su 19.12. klo 16 ja sytytämme kynttilämme menneiden sukupolvien muistoa kunnioittaen. Kaikki ovat tervetulleita. Tilaisuuden järj. Hiitolan Pitäjäseura ry.

Merkkipäivät

Pirkko Majanen (s. Kapanen) täyttää 50 vuotta 22.12.2004. Hänen isänsä Pauli on kotoisin Kurkijoen Soskuasta ja äiti Sirkka Posiolta. Pirkko on käynyt Kurkijoella ainakin kymmenen kertaa.

Israel Kojo täyttää 80 vuotta 20.12. Espoossa. Entinen koti Kurkijoen Lapinlahdella. Juhlat perhepiirissä.

Onks tietoo KYSYMYKSET?

1. Missä maassa tuomitaan kuolemaan enemmän ihmisiä kuin muissa maailman maissa yhteensä?
2. Mikä on Suomen väkiluku?
3. Mikä on Venäjän läntisin osa?
4. Mikä on Suomen kansalliseläin?
5. Missä maassa on eniten kristittyjä?
6. Mikä on Kari Tapani Jalasen taitelijanimi?
7. Kuinka monen suomalaisen ruokavesi on oman kaivon varassa?
8. Mikä on eniten levinnyt tuotantoeläin maapallolla?
9. Mistä asti maassamme on vietetty ruotsalaisuuden päivää?
10. Mikä on vuoden pisin kuukausi?

Kurkijokelaisen toimituksessa monenlaisia mukavia joululahjoja:

**Kurkijoki-kirjoja,
-vaakunoita, T-paitoja,
voiveitsiä ym.**

*Kiitämme asiakkaitamme kuluneesta
vuodesta ja toivotamme*

*Rauhallista Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta*

Bussiyhtiö Putus Oy

NIMIPÄIVÄT

pe 17.12. Raakel
la 18.12. Aapo, Aappo, Rami
su 19.12. Iikka, Iiro, Iisakki, Isko
ma 20.12. Benjamin, Kerkko
ti 21.12. Tuomas, Tuomo, Tommi, Tomi (Talvipäivänseisäus)
ke 22.12. Raafael
to 23.12. Senni
pe 24.12. Aatami, Eeva, Eevi, Eveliina
la 25.12. Joulupäivä
su 26.12. Tapani, Teppo, Tahvo
ma 27.12. Hannu, Hannes
ti 28.12. Piia (Viattomien lasten päivä)
ke 29.12. Rauha
to 30.12. Daavid, Taavetti, Taavi
pe 31.12. Sylvester, Silvo

**Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta!**

**LOIMAAN VIIALAN
KONDITORIA-KAHVIO**
Kauppalankatu 2, puh. 763 2001
Avoinn: Ma – pe 8.30-17

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ

Toimitusneuvosto: Kurkijoki-Säätiön hallitus

Toimitus: Päätoimittaja Raija Hjelm
ja kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Konttori: Vesikoskenkatu 13 As 21, 32200 Loimaa
Avoinn: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14
puh. (02) 762 2551
Matkapuh. 050-521 3336

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT: (Kaikki ilmoitukset)

Etusivu **60** centtiä/mm + alv 22 %
Muut sivut **45** centtiä/mm + alv 22 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 16 mennessä. Lehti ilmestyy perjantaisin, mutta vuoden aikana on joitakin kaksoisnumeroita juhlapyhien aikoihin. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:
vuosi 35 euroa
6 kk 20 euroa
3 kk 12 euroa
Pohjoismaat 39 euroa
Muualle 46 euroa

E-mail: toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Tilinumero: LSÖP 523900-4897

Sivunvalmistus:
Etusivu Frontpage, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Joulu

*Se joulu jo ovelle koputtaa:
Joko sisälle tulla mä saan?
Vastasin sille heti niin:
Odota vielä,
kun siivous on kesken ja leipomuksetkin.
Näit kai sinä ulkoseinällä seppeleen,
sen minä siihen kiireessä tein.*

*Monta pikkujoulua vielä on käytävä mun ennen kuin ehdin rauhoittua sinua, joulu, ottamaan vastaan ja kiittämään kaikesta ainoastaan.
Olet ollut suojani kaikessa aina, elämän arjessa, sunnuntaina.*

Annakaisa

Ken tietää?

Viime viikon kuvasta on tunnistettu hevosen selässä istuva tyttö. Hän on Ester Poutanen. Tytöt ovat Elisenvaaran Kyyhkyaholla Poutasen saunan vieressä juotamassa kantakirjatamma Lottaa. Toinen tytöistä on vielä tunnistamatta. Onkohan hän Esterin ystävä vai kenties Poutasen palvelustyttö?

Kuva Kurkijokimuseon kokoelma

Keitähän nämä tyylikkäävät herrasmiehet ovat? Antaisiko taustalla näkyvä kaarisilta vinkkiä kuvauspaikasta?

Tiedot kuvasta pyydetään osoitteeseen Kurkijokimuseo, Kojonperäntie 446, 32260 Kojonperä tai puhelimitse 050-403 6050 Maria Kauppinen tai sähköpostilla kurkijokimuseo@auria.net

Muistutus äänestyksestä

Muista äänestää ”Suurimmasta kurkijokelaisesta”. Kurkijoella syntyi ja asui mittava joukko suuria suomalaisia, ja aika moniteistä lukijoista on heistä jota kuta jo äänestänytkin.

Äänestysaikaa on kuitenkin vielä 31.12.2004 klo 24:een asti. Äänestää saa ketä tahansa Kurkijoella syntynyttä tai Kurkijoella tietyvästi asunutta henkilöä. Jokaisella Kurkijokelaisen lukijalla on yksi ääni. Kaikkien äänestäneiden kesken arvotaan kirjapalkinto, joten äänestäessään pitäisi muistaa kertoa myös oma nimi ja osoite tai puhelinnumero.

Koska äänestää voi ketä tahansa, pitäisi hänestä, mikäli hän on vieraampi suurelle yleisölle, kertoa mahdollisimman tarkka nimi ja arvo, ammatti tai tehtävä, missä on toiminut. Ensi vuoden Kurkijokelaisen numeroissa kerromme äänestysten tuloksen ja julistamme jonkun henkilön Suurimmaksi kurkijokelaiseksi. Tulemme myös ensi vuoden lehdissä kertomaan näistä menestyneistä henkilöistä..

Heistä tehdään henkilökuvat mahdollisuuksiemme mukaan.

Äänestää voi joko kirjoittamalla osoitteella Kurkijokelainen, Vesikoskenkatu 13 as 21, 32200 LOIMAA tai soittamalla puh. (02) 762 2551 sekä 050-521 3336, johon voi lähettää myös tekstiviestin tai mielellään sähköpostitse osoitteella toimitus@kurkijokelainen.inet.fi.

Seuraavassa kertauksen vuoksi joukko ”suuria kurkijokelaisia”.

Ahokas Teuvo, päätoimittaja
Arokallio Elisabeth, ruostinna
Arokallio Elsa, arkkitehti
Arokallio (ent. Pettersson) Gustaf, rovasti, kansanedustaja
Arppe Nils Jonathan, tohtori
Cleve Kaarlo Zachris, agronomi
Enckell Olof, suomenruots. kirjailija, professori
Enckell Torger Carolus, taidegraafikko, taidemaalari
Fagerström Viktor Arvid, agronomi, maanviljelysneuvos

Gummerus Kaarlo J., eläinlääkäri
Hakulinen Veikko, huippuhihtäjä
Hakulinen Viljo O., varatuomari
Hakulinen Rainar, fil. tri
Huittinen Kaapro, kansanedustaja
Hurme Emil F., kelloseppä
Hurme Kaarlo, tohtori
Häkli Jaakko, maakauppias
Hällström J. Erkki, maanviljelysneuvos, opistonjohtaja
Immonen Toivo, rovasti
Kiiski Pekka, kansanedustaja
Koho Lauri, kenraaliluutnantti
Koho Martti, kansanhuoltopäällikkö
Korjonen Gabriel, maakauppias, ”Kunnan Isä”
Kosonen Pentti, rehtori, fil. tri
Kyytinen Pekka, fil. maist., Kurkijokelaisen ”isä”
Lankinen Toivo, kanttori
Lind G. A., kamreeri
Lukka Onni, kanttoriurkuri
Malinen Ilmi, kunnan kätälö
Markkula Reino, viihdetaitelija, säveltäjä
Melartin Erkki, säveltäjä

Meriläinen Kosti, taidegraafikko, taidemaalari
Mylén Juho, kauppias
Oesch Karl Lennart, kenraaliluutnantti
Palmu (ent. Palmroos) Siilas, kanttori
Pölkki Lauri, ylijohtaja, maat.- ja metsät. tri
Rahiala Elli, emäntä, ”Marta”
Rahiala Kari, kamarineuvos
Rasilainen Oskari, kanttori
Relander Evald, rehtori
Relander Lauri Kristian, Tasavallan Presidentti 1925-31
Räsänen Veli Johannes Paavo Bartholomeus, fil. tri
Sonck O. E., professori
Sonni Artturi Gustaf, metsänhoitaja
Sorri-Hukkanen Saimi, johtajatar
Teräntö Pekka, valokuvaaja
Toiviainen Juho, päätoimittaja
Varjus Uuno, päätoimittaja
Veijalainen Pekka, postinkantaja, majatalon pitäjä
Veikkolainen Eero, tohtori
Äikää Tauno, dipl.urkuri ja –pianisti, director musices

Suuria suomalaisia

Itsenäisyyspäivän alla valittiin suurta suomalaista. Väinö Myllyrinne (248 cm) ei ihan päässyt loppukilpailuun, vaikka perusteet hänen valinnalleen olisivat tainneet olla yhtä vääjäämättömät kuin monen muunkin kohdalla. Suuruutta on monenlaista ja sen kilpailuttaminen vain viihdeohjelman aihe.

Minäkin tunnen suuria suomalaisia. Tunnen vaikka sinut, jonka tapasin vanhusen palvelukeskus Ruisluodon aulassa. Olit tullut pari tuntia aikaisemmin palvelutaksilla paikalle ja kiertänyt osastolla juttelemassa vanhusien kanssa. Ei siellä ollut ketään erityisesti sukulaista tai tuttua sinulle, mutta ”onhan heistä moni jo tutuksi tullut”. Et tietenkään saa palkkiota työstäsi, et ollut liikkeellä edes minään koulutuksen tai organisoimisen puitteissa. Olit liikkeellä, koska olet ihminen ja olet kristitty. Jos vähän useampi meistä kantaisi vastuutaan niin kuin sinä, voisi jotain maailmassamme vaikka muuttua.

Tunnen sinut, jonka naapurissa myydään viinaa - myös alaikäisille. Poliisi kävi taas kerran paikalla – tokihan he talon tuntevat - mutta ketään ei saatu kiinni itse teosta. Joukko nuoria palaili talon nurkille poliisin lähdettyä ja sinä aloit jutella heille. Kerroit, ketä talosta on kuollut viinaan ja sen mukanaan tuomiin sairauksiin viime vuosina, ketä olet pelastanut lumihangesta paleltumasta ja kysyt, onko se tulevaisuus, jonka nuoret itselleen haluavat. Jos vähän useampi meistä vaihtaisi päivittelyn ja vottelun asioihin puuttumiseen niin kuin sinä teit, voisi jotain maailmassamme vaikka muuttua.

Tunnen sinut, joka 16-vuotiaana tulet isoäitisi kanssa kirkkoon. Se ei ole muodikasta, paljon normaalia parempaa ja hyväksytymppäkin on nukkua kirkkoaikean eikä kovin tavallista ole myöskään ilmaista teoillansa arvostavansa omaa perhettään ja sukuaan tai kertoa uskostaan Jumalaan lähtemällä tavalliseen jumalanpalvelukseen. Jos vähän useampi meistä tekisi totta siitä, mitä sydämessään hiljaa tuntee eikä piiloutuisi yleisten tapojen ja mallien taakse, voisi jotain maailmassamme vaikka muuttua.

On hienoa tuntea suuria suomalaisia – erilaisia tavallisia ihmisiä erilaisissa tavallisissa ihmisen paikoissa. On hienoa, että arvoja on olemassa ja niiden mukaan voi elää. Välillä tuntuu siltä, että meidän vaikean maailmamme suunta on kovin vääjäämättömästi tuomittu alamäkeen, mutta sitten taas joskus joku ihan tavallinen ja arkinen suuri suomalainen saa uskomaan, että suunta sittenkin on eteenpäin.

Timo Uotila
Tammelan kirkkoherra

Joulun Rauhaa

Kiireisestä maailmasta kaukana sen kohinasta

Talvisessa maisemassa salon fuugan huminassa

Nukkuu sarat metsittyneet pakkassäässä rakennukset

Metsäpirtin pihamaalle kartanolle hangen alle

Toiveissansa askeleista porraspuulle odotukset

Lumitähdin peittyä jäljet hiirulaisten hyppelykset

Ajanhapset haltijalta harmenevat myssyn alta

Muistoissansa naavaparta aatoksiinsa torkahtaa

Hiljaisuuden Joulurauhan unettavaan soitantaan

Jaakko Louhi

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

HAUTAKIVET

Vuodesta 1921 luotettavaa ja yksilöllistä palvelua

 LOIMAAN KIVI
PUHELIN (02) 760 511

Joulutähti

Se oikea Joulutähti syntyi kauan sitten tienviitaksi tietäjille. Sen viitoittamaan suuntaan he kulkivat ja löysivät Jeesus-lapsen. Tuota lapsen syntymää ovat kansakunnat juhlineet vuosittain joulun aikoihin.

Luin jostakin lehdestä kirjoituksen, että se oikea syntymäaika olisikin ollut keskellä kesää. Oliko vai ei, sen ei ole väliä. Sillä Jeesus-lapsen syntymän juhlaa me olemme tottuneet juhlimaan juuri pimeimpään vuodenaikaamme eli jouluna ja vaikeaa sen juhlan siirtäminen olisikin keskikesään. Mutta joka asiassahan tahtoo olla toisin ajatteleviakin.

Joka tapauksessa on joulun aikaan meillä on erittäin

pimeää, johon lisävalaistus on ihan paikallaan. Katselin eräänä yönä, kun uni ei tullut, kuinka kirkkaasti yksi tähti loisti. Ajatuksiini tuli tuon kuuluisan yön tienviit-ta, jonka perusteella tietäjät kulkivat. Lieene matka ollut pitkä, koska tähtiaamulla oli kaukana siitä, mihinkä sen katsomisen yöllä oli jättänyt. Ehkä matkustajilla oli aikaa kiirehtiä hitaasti, tai sitten katselinkin ihan eri tähteä.

Joulutähtiä on toki muitakin. Kuusenlatvassa kynttilöiden yläpuolella kimmeltää symbolinen joulutähti. Joka kodissa jok’iäinen joulukuusi saa tuon joulutähden latvaansa. Sen paikka on siellä, korkeuksissa., lähempänä taivasta.

Sotien jälkeen on tullut tavaksi ilahduttaa ystäviä ja läheisiä kukalla, jonka me tunnemme nimellä joulutähti. On hieno ja kaunis tapa kiireen keskellä muistaa ystävää kukalla. Ilo on molemmin puolista. Sain viime jouluna useita joulutähtiä kuin myös muita joulukukkasia, kaikki yhtä kauniita ja herttaisia ilonantajia. Tämäkin kukka toimi tuojalle ”tienviittana” saajan luo. Se löysi koh-teen, ja saaja oli vilpittömän onnellinen lahjastaan. Uskon, että antajallakin oli sydän mukana tapahtumassa, muutoin hän ei olisi lähtenytkään matkalleen. Silloin, kun tarkoituksella lähdetään tällaiselle matkalle, on jo lähtiessä rinnassa ajatus vierailun aikaan saamasta mielihyvystä.

Kun jokavuotisille joulunajan aterioille saan luokseni kaikki lapseni jälkeläisineen, perheineen, olen saanut jouluni täyd-

lisesti luokseni. Saan nähdä edes kerran vuodessa kaikki koolla yhteisellä aterialla. Tapahtuma on tosin jo ennen joulua, jolloin jokainen voi sitten aattona juhlia omassa perhepiirissään.

Me vanhat haluamme jo rauhaa ja hiljaisuutta. Katselemme joulutähteämme ja toivomme kaikkea hyvää jokaiseen hetkeen niin läheisillemme kuin kaikille muillekin ihmisille kautta

maailman. Joulutähti, kauan sitten syttyi yllä Betlehemin tienviitaksi tietäjille, valoksi kaikille kansoille. Hyvää joulunaikaa toivoen

*Aino Koppi
Noormarkku*

Ainon pöydällä kukoistavat joulutähdet, amaryllikset ja monet muut joulun tuojat.

Aika entinen ei koskaan enää palaa kuin muistoissa. Siksi on onkin mukavaa muistella, kun jotain vielä muistaa.

Muutama viikko sitten koin iloisen yllätyksen, kun olin tilaisuudessa, jossa luontoretkeilijä kertoi sou-turetkestään Laatokalla sekä näytti upeita videokuvia matkaltaan. Vahinko, ettei minulla ole yhtään toimitukseen lähetettäväksi.

Tämä Laatokan soutu-retki oli tehty tänä kesänä kesä-heinäkuun vaihteessa ja yhteistyössä venäläisten (tarkemmin ottaen pietarilaisten) kanssa. Matka oli alkanut Sortavalasta, jossa heidän oli pitänyt odotella vuorokausi Laatokan laineiden tyyntymistä, ennen kuin olivat voineet laskea venosen vesille.

Matkailijat olivat nähneet ensin Karjalan meren mahdin, oli kuulemma teh-

nyt vaikutuksen voimaasaan ja suuruudessaan. Purjeita he olivat käyttäneet aina, milloin se oli ollut mahdollista.

Odotin mielenkiinnolla esitelmän pitäjän selostuksen jatkoa. Minne päin heidän matkansa suuntautuisi? Ja yllätys, yllätys, ensiksi he olivat rantautuneet Ko-

jonsaareen ja pystyttäneet telttansa sinne! No, sehän oli meikäläiselle tuttu paikka lapsuuden ajoilta. Sinne piti ainakin kerran kesässä päästä.

En malta olla kertomatta erästä Kojonsaaren matkaa, jonka teimme serkkuni kanssa. Lähdimme Tervunhovin rannasta jonkun

moottoriveneellä ja edestakaisen matkan hinta oli neljä markkaa. Isä antoi minulle lisäksi viiden markan kolikon ns. limonadirahaa. Kun kyytiä odotellessamme aloin kaivella nenäliinan kulmasta rahoja, niin kuinka ollakaan, se viiden markan kolikko putosi laiturin raosta Laatokkaan.

Siellä se lieene tänäkin päivänä, sillä en ole käynyt siellä naaraamassa jälkeenkään päin, joten minulle jäi siis vain se moottorikyytiraha neljä markkaa. Reissu tuli kuitenkin tehdyksi ja janoonhan voi ainakin silloin juoda Laatokan vettä, niin puhdasta se oli.

Nämä retkeilijät valittivat, että vesi oli liian kylmää uimiseen, mutta ei se meistä lapsista kylmältä tuntunut, ei ainakaan uintia haitannut. Esitelmän pitäjä näytti ja ihasteli luonnonkukkien ja –kasvien paljoutta sekä kauneutta. Heidän matkansa oli Kojonsaaresta jatkunut Kuhkaan saareen. Sekin oli minulle tuttu paikka, koska tätini asui siellä ja kyläilimme siellä sekä kesällä että talvella jäätä pitkin hevosella.

Lahdenpohja olikin sitten ollut näitten retkeilijöitten seuraava etappi, mikä

myös toi monia muistoja mieleeni. Sielläkin asui sukulaisiamme ja kyläilimme siellä monet monituiset kerat tädin perheen luona, jossa minulla oli monta serkua. Laivalla mentiin Kesvalahden rannasta aamuai-kaisin. Muistan laivojen nimetkin: Venus ja Siro sekä uusin ja isoin oli nimeltään Laatokan Saaristo. Niinpä minäkin olen aivan kuin käynyt siellä jälleen tämän matkailijan kertomuksen elähdyttämänä. Heidän soutu-retkensä oli kestänyt viikon, ja Laatokka oli näyttänyt heille parhaankin puolensa alun pelottelun jälkeen.

Esitin esitelmän pitäjälle kiitokset mukavasta matkasta lapsuuteni tutuille paikoille. Häinkin tuntui ilahduneen palautteestani.

Jaakon tytär

JATKOA SIVULTA 1

tui talvisodassa ja on nyt tuhoutunut. Tolvajärven Kotijärven rannalla oli profeetta Eliaan muistolle omistettu 1860-luvulla rakennettu tsasouna, joka korjattiin viimeksi 1930-luvulla. Se tuhoutui talvisodan Tolvajärven taisteluissa.

Tsiipakan pienen hautausmaan tsasouna on myös tuhoutunut. Tsokissa oli ennen vuotta 1786 rakennettu, Kristuksen kirkastuksen muistolle omistettu tsasouna, joka oli jo huonokuntoinen ja on nyt tuhoutunut. Ägläjärven tsasouna oli rakennettu vanhalle hautausmaalle noin 200 vuotta sitten. Se oli ehjä vielä jatkosodan aikana, mutta on nyt tuhoutunut.

Ortodoksien suurin hautausmaa on noin kilometrin päässä Kirkonkylän keskustasta. Siellä ovat myös sankarihaudat, joista toiseen on siunattu vapaussodassa sekä toiseen talvi- ja jatkosodassa kaatuneet.

Kokkarin ja Tsokin kylillä on yhteinen hautausmaa, Ägläjärvellä omansa kirkon ympärillä. Tolvajärvellä on kaksikin hautausmaata, joista vanhempi saarella. Tsiipakassa ovat vanhat Ruotsinsaaren ja Kalmanien kalmistot. Vanhimmat kyläkalmistot olivat jo ennen sotia jääneet käytöstä.

Korpiselkäläisillä on

vaikeuksia hoitaa omaistensa hautoja, sillä pitäjä on nyt Venäjän rajavyöhykettä, Kirkonkylä parin kilometrin päässä rajasta. Sinne on myönnetty viisumeja vain määrätunneiksi. Vuonna 1996 Korpiselkä-seura sai kuitenkin pystyttää sankarihaudoille uuden muistomerkin. Arkkipiispa Johannes vihki ekumeenisen

muistokiven, johon on kai-verrettu molempien kirkkokuntien ristit, teksti ”Tällä paikalla lepäävien sodissa 1939-44 kaatuneiden korpiselkäläisten muistolle” sekä 87 sankarivainajan nimet.

Korpiselkäläiset ovat lyhyillä käynneillään siistineet sekä Kirkonkylän hautausmaita että kyläkalmistojaan, mutta eivät ole voi-

neet kunnostaa arvokasta kirkkoaan tai edes suojata sitä uhkaavilta lisävauroilta. Kirkon ympäristökin kaipaa vielä siistimistyötä, jota pitäjäläiset tekevät kul-kiessaan kotikirkon kautta kauemmaksi itään.

Korpiselän luterilainen-seurakuntatoiminta

Soanlahden seurakuntaan kuulunut Korpiselän rukoushuonekunta muodostettiin vuonna 1835 ja sai pappinsa vuonna 1907. Valtio rakensi rukoushuonekunnalle kirkon vuosina 1889-90. Luterilaisilla oli Korpiselän Kirkonkylässä oma kirkko, pappila ja hautausmaa. Itsenäistä seurakuntaa he eivät pyynnöstään huolimatta saaneet.

Kirkko oli vaatimaton - pieni pitkäkirkko, ilman kellotornia, kelloja, lehtereitä ja urkuja. Kristuksen kirkastumista esittävän alttaritaulun maalasi nuori taitelija, myöhempi professori Onni Okkonen vuonna 1911. Kirkon sisäkatto lau-

doitettiin ulkokaton muodon mukaisesti niin, että kattotuolit olivat sen koristeina. Muutoin seinät jäivät hirsipintaisiksi. Sellaisena se oli Korpiselän luterilaisille kodikas. Vuonna 1938 hyväksytyjen piirustusten mukaan kirkon länsipäätyyn olisi rakennettu torni ja sisälle pieni lehteri urkuharmonia varten, mutta suunnitelmaa ei ehditty toteuttaa.

Korpiselän luterilaisilla oli oma hautausmaansa kirkon lähellä. Sen hoitaminen on nyt yhtä vaikeaa kuin ortodoksienkin hautausmaan. Samoin kirkko on hoidon puutteessa vajonnut huonoon kuntoon. Korpiselkäläiset ovat kuitenkin käyneet kotiseudullaan etsimässä ja kunnostamassa omaistensa hautoja ja jatkavat tätä työtä sitä mukaa kuin saavat tilaisuuden tulla kotikirkkonsa kummulle.

Lähdeteos: Paavo Koposen Karjalan kirkkokokummut

Luterilaisen kirkon sisustus oli yksinkertainen mutta samalla kodikas. Sen kaunis alttaritaulu oli Onni Oksasen maalaama.

Tuttuja
vieraita”Mie olen karjalainen
ja karjalaisena pysyn”

Olen Saimi Varjonen o.s. Kylliäinen Vampulasta. Vanhempani olivat Kurkijoelta, isäni Martti Kylliäinen Vätikästä ja äitini Hilma Maria o.s. Poskiparta Soskuasta. Yhteinen koti oli Lapinlahdella. Sisaruseni Aino, Reino ja Kerttu ovat syntyneet Kurkijoella. Kerttu asuu nykyisin poikansa kanssa Joensuun lähellä Onttolassa. Minä, kuopuksena, olen syntynyt 1.8.1940 ensimmäisellä evakkoreissulla Keski-Suomessa Laukaassa, joten minulla Karjalan muistot ovat ihan olemattomat, enkä ole Karjalan matkoillakaan ollut, mutta koetan muuten elämänpolkuani muistella.

Laukaasta muutimme Oripään Myllykylään. Meidät oli ilmeisesti määrätty sinne. Siellä olimme siihen asti, kunnes pääsimme takaisin kotiin Karjalaan. Iloiseksi yllätykseksi kissakin palasi kotiin. Yllätys sekin, kun naapuri oli vienyt saunan pois, joten rakentaminen oli taattu. Ei niistä uuden saunan löylyistä saanut kauan nauttia, kun lähtökäsky tuli jälleen. Nyt oli määränpäänä Kurikka.

Sellainen tapaus on jäänyt mieleen, kun saimme tiedon, että siirtolaisten lampaat oli viety johonkin saareen, josta sai käydä omansa noutamassa. Äiti ja Kerttu lähtivät niitä hakemaan, Minä olin niin ujo lapsi, etten jäänyt talonväen kanssa, vaan piti päästä mukaan. Siellä oli varmaan satoja lampaita. Äiti löysi kaikki omansa. Ne tunsivat äänestä, ja yhdellä oli kello kaulassa. Sinne ja takaisin oli pitkä matka kävellä, joten joutuivat minuakin välillä kantamaan.

Kotona Karjalassa. Kotipihalla navetan eteen Kurkijoen Lapinlahdella valokuvaan kokoontuivat isä Martti (vas.), äiti Hilma Maria, jonka sylissä oleva kirjoittaja Saimi ei uskalla katsoa kameraan, sekä isot siskot Aino ja Kerttu Kylliäinen.

Äiti oli pakannut puukirstuun astioita. Kun isä haki tavaroita asemalta, niin eikös kirstun pohja pettänyt. Tietysti osa oli entisiä astioita.

Kerran talvella naapurin lapset ihmettelivät, kun siirtolaisella ei ollut kelkkaa. Kerroin tietysti vanhemmilleni, ja isä kävi ostamassa kelkan, tietysti ison kelkan, sillä liekö heitä lasten kelkkoja ollutkaan. Olipahan minullakin sitten oma kelkka, mitä lykkiiä.

Kurikasta aikanaan muutimme takaisin Myllykylään, samaan taloon, jossa olimme olleet aikaisemminkin evakossa. Meidän kanssa samaan pirttiin oli majoitettu myös eräs vanhempi karjalaispariskunta. Ei ollut kuin yksireikäinen pieni hella, mutta siinä vaan

emännät soppansa keittivät. Talon puolella sai käydä leivät paistamassa.

Monta monituista koulua

Siellä minulle aukesivat koulun ukset. Myllykylän koulussa kävin ensimmäisen luokan.

Kerran jouluaattona Kerttu sattui olemaan saunareissulla, kun pukki kävi. Sain kuvakirjoja, jotka ovat vieläkin tallessa ja puiset palapelit, joita käännellen muodostui erilaisia kuvia, ja varmaan sain sukkia ja kintaitakin. Jälkeenpäin ihmettelin, kun pukilla oli ihan samanlaiset kädet kuin Kertulla.

Jostain syystä enoni Ismael Poskiparta hommasi meidät Alastarolle. Häneltä ilmeisesti puuttui lehmien

lypsäjä, poikamies kun oli. Meidän piti päästä Mäkimattilan pirttiin, mutta siellä asuivat silloin talon kananpojat. Siinä talossa asui myös Jääskeläisen perhe, karjalaisia hekin, joten sopu tilaa antoi. He tyhjänsivät pienen kammarin meidän asuttavaksi siksi aikaa. Samassa keittiössä taas emännät ruuat laittoivat. Kun kananpojat kasvoivat ja muuttivat pois, me saimme ison pirtin, ja eno muutti myös tavaroineen samoihin lämpimiin. Ilolan koulussa kävin toisen luokan.

Jälleen oli pulma edessä. Meille oli määrätty tila Oripään Korvenkylästä, metsästä raivattu peltö, ei tietää, ei mitään rakennuksia, joten kaikki piti aloittaa alusta. Veljeni ja isä rakensivat ensin ladon ja eläinten suojan sen päähän. Kaivokin tehtiin alkupäässä. Sitten tekivät talousrakennuksen, johon pääsisi väliaikaisesti asumaan. Mutta Alastarolta oli isällä pitkä matka käydä hevosella, joten täytyi kortteeri hommata lähempää. Sihvoselle ystävällisesti pääsimme siksi aikaa asumaan.

Omaan kotiin

Vihdoin koitti päivä, jolloin pääsimme omaan kotiin. Veljeni perhe asui toisessa ja me toisessa huoneessa. Sähköjä kun ei ollut, veljeni hommasi patteriradion. Siitä minäkin sain kuunnella Markus-sedän lastentuntia. Öljylampun valossa läksynikin luin.

Sieltä jatkoin koulunkäyntiä Tanskilän koulussa. Kerran opettaja piti minulle puhuttelun ja kehotti menemään oppikouluun, sanoii,

että jospa eläisin sitten helpommalla. Tiedä häntä, kuinka helpolla olisi pääsyt, mutta elämä kuljetti omia raiteitaan. Kohtalon sormi puuttui jälleen peliin. Sisareni oli sairastunut. Veljeni kuoli yllättäen. Toimen sisko lähti miehelään. Vanhemmillani oli elämä taas alkutekijöissään. Ikäkin oli jo karttunut, rakentaa olisi pitänyt, ja minäkin olin vasta kymmenvuotinen. Päättivät luopua koko tilan pidosta ja hankkia jonkin pikkutilan, joka löytyikin Vampulasta Hornankylästä. Jälleen kerran oli muutto edessä.

Isälleni oli kova pala luopua hevosesta, kun ikänsä oli hevosten kanssa touhunnut. Sattumoisin Sihvosen hevonen oli käynyt vanhaksi, isän hevonen oli vielä voimissaan. Joten isä myi hevosensa heille, mutta sillä ehdolla, ettei Tomia enää maailmalle laiteta. Se oli evakkoreissut taivaltanut ja elämäntyönsä tehnyt. Heille oli Tomista apua vielä vuosiksi, ja isäkin sai sitä käydä siellä katsomassa.

Kerran Oripäästä Vuohelaiset tulivat meille kyläilemään, Lyyli sanoi: ”Ku mie tuln tuost punasest portist, ni mie sanoin Jussil, et nyt Martti ellää paratiisis.” Kyllä sitä paratiisiksi silloin voi sanoakin. Kukat kukkivat, oli paljon marjapensaita, omena- ja luumupuita, joita ei ollut kuin silloin joskus kotona Karjalassa.

Elämä Jussin kanssa

Jälleen minulla oli uudet koulukaverit. Huhtaalla vihdoin kävin kouluni loppuun. Aika kului, nuoriso-

seuran riennoissa tapasin mukavan pojan, Jussi Varjosen. Kuinka ollakaan jonkin ajan kuluttua sanoimme: ”Tahdon”. Siitä se arkinen aherrus alkoi - maanviljelijän ilot ja surut.

Vuodet kuluivat karjaa hoidellessa. Perhekin kasvoi tyttöin sekä pojin: Lasse, Liisa, Leila ja Timo, joista toiset ovat perheellisiä paitsi Timo. Lastenlapsiakin on seitsemän. Siitä olen onnellinen, että lasten perheet ovat lähellä ja voimme tavata heitä usein. Elämän nyt hieman rauhoittua on meidän seuranamme Mökö-koira, joka pitää myös liikunnasta huolen.

Täällä Matkusjoella ovat tätä samaa pihapiiriä aikansa asuneet mieheni vanhemmat sekä isovanhemmat. Me olemme Jussin kanssa tässä 43 vuotta yhteistä leipää nakertaneet. Nyt poikamme Lasse jatkaa samojen polkujen askeltamista.

Vaikka Karjala on taakse jäänyttä elämää, sen olen päättänyt että mie olen karjalainen ja karjalaisena pysyn enkä muihen takkie murretta muuta.

Näin pienin hajanaisin muistikuvien toivotan Kurkijokelainen -lehdelle onnea ja menestystä vielä vuosikymmeniksi eteenpäin. Lainaan lopuksi Vieno Kalliolan säkeitä:

*”On elämän rikkaus ihmeellinen,
miten vaihtuu sen vuoksi ja luode.
Miten jälkeen tuskan ja kyynelten,
taas riemua luoksesi tuo se.*

*Yllä peltojen päivä kimmeltää,
ja niittyjen tuoksua kantaa.
Mitä parhain sinusta jälkeen jää?
Voit elämänuskoa antaa!*

*Oma poikasi ohjaa rakastamaan,
maantuoksua, peltojen multaa.
Ja kyntäjä uusi kun uurastaa,
saat palata ruskojen kultaan.”*

Haluan haastaa seuraavaksi Martta Vaaran Askolasta kertomaan omia elämäkokemuksiaan.

Lehden lukijoille oikein Hyvää ja Rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta.

Saimi Varjonen

Koko Varjosen perhe Timon lakkiaispäivänä 1.6.1996 eli vasemmalta Saimi, Lasse, Liisa, Timo, Leila ja Jussi.

Toivotamme kaikille sukulaisillemme, ystävillemme ja tutuillemme

**Hyvää ja Rauhallista Joulua
sekä Onnellista Uutta Vuotta 2005**

Kurkijokelaiset

Eino Matias Ahokas, Mikrilä
Hynnisenmäki nro 1 – Loimaa

Anna ja Eino Anttila, Marianvaara ja
Loimaa - Lavia

Helena Aro, äiti Helmi (s. Hämmäläi-
nen) Titosta ja isä Arvi Elisen-
vaarasta Sopenryhmästä - Turku

Tamara Braunkova, Vätikkä
Masunmäki – Turku

Ilmari ja Hilikka Hamunen, Lapinlahti
ja Oripää - Raisio

Risto ja Sirkka Hartikka, Otsanlahti ja
Karinainen – Karinainen, Kyrö

Airi (s. Ristolainen) ja Arvi Heinonen,
Alho ja Savoja - Loimaa

Rummunsuolaisen Oskar Heinosen
perilliset ympäri maailmaa

Raija Hjelm (s. Hartikka), isä
Otsanlahdelta – Humppila

Eila (s. Nielikäinen) Holopainen,
Haapavaara – Turku,
Häränajajanpolku

Tauno Hurskainen, Otsanlahti –
Turenki

Saimi ja Erkki Häyhä, Aromäki –
Loimaan kunta

Taisto ja Vieno Jantunen, Marianvaara
ja Suojärvi, Ignoila - Tuulos

Irja Jokinen (s. Hirvonen), Huutomäki
- Loimaa

Aune ja Toivo Järvinen, Metsämaa ja
Sorjo – Metsämaa, Loimaa

Kalakurjet

Pertti ja Maija (s. Raittila) Kalin,
Huutomäki ja Mikrilän Hongelleita
– Jyväskylä

Pauli ja Sirkka Kapanen, Soskua ja
Posio - Alastaro

Aini Karppinen, Marianvaara -
Punkaharju

Unto Kaukonen, Haapavaara – Isokyrö

Eevi Kemppinen ja pojat Markku ja
Janne, Aromäki – Loimaa

Hannu Kemppinen ja Anja Lammela,
Hannun vanh. Aromäeltä – Koski
TL

Hilikka (s. Rökköläinen) ja Esko
Kerotie, Kuuppala ja Simpele -
Kouvola

Alli Kihlanki, Elisenvaaran Amerikka
– Loimaa

Kari Kiiski, isä Haavikolta ja Seija (s.
Sorsa) Erlund, äiti Haavikolta -
Loimaa

Eeva (s. Kojo) Kohopää perheineen,
Lapinlahti – Valkeala

Israel Kojo perheineen, Lapinlahti –
Espoo

Pentti Kojo perheineen, Lapinlahti –
Jaala

Aaro ja Terttu Kojo, Tervu - Juupajoki

Anja ja Kari Kojo, Rummunsuo –
Vampula

Kerttu Kopsa, Marianvaara - Alastaro

Elsa (s. Kemppinen) ja Väinö
Koskinen, Aromäki ja Loimaa –
Loimaa

Hanna ja Eero Kosonen, Loimaa ja
Elisenvaara - Loimaa

Pentti ja Aune (s. Heikkinen) Kovanen
perheineen, Ihojärvi ja Alastaro
Tammiainen – Kuopio

Helli (s. Vehviläinen) ja Eino Kulmala,
Mikrilä ja Loimaa - Loimaa

Kurkijoen Marttayhdistys ry

Aini Kylliäinen, Titto - Loimaa

Tyyne ja Johannes Kähkönen, Pohjii ja
Aromäki – Loimaa

Aili (s. Silvennoinen) ja Martti Laine,
Luhovaara ja Loimaa – Loimaan
kunta

Elsa (s. Lukka) Lankinen, Haapavaara
ja Alho – Mellilä

Toivo ja Mirjam Lankinen - Nummela

Loimaan Seudun Karjalaseura ry

Aili (s. Pajari) ja Jaakko Louhi,
Mikrilä ja Heinävesi – Vaasa

Matti Lukka, isä Sillankorvasta -
Tampere

Martti ja Leena (s. Karjalainen)
Meskanen, Korpisaari ja Leenan
vanh. Sakkolasta – Mellilä

Tyyne (s. Torikka) ja Veikko Nenonen,
Riekkala ja Lapinlahti – Loimaan
kunta

Eevi (s. Aitsaari) ja Arvo Nevala,
Rummunsuo ja Kurikka –
Karinainen

Eino ja Marjatta Orpana, Soskua ja
Ikaalinen Leppäsjärvi – Espoo

Helvi Paavilainen ja Henri perheineen,
Orivesi ja Henrin isä Elisenvaarasta
- Loimaa

Hannele (s. Äikää) ja Rauno
Piipparinen, Hannelen isä
Elisenvaarasta ja Raunon isä
Luhovaarasta - Loimaa

Anna Poskiparta, Marianvaara –
Loimaa

Marjatta Poskiparta, Marianvaara –
Loimaa

Pentti Kemppinen, Savoja – Loimaa

Terho ja Aili Poutanen, Räihävaara ja
Jokioinen - Helsinki

Hellä Rantala, Haapavaara – Turku

Leena (s. Kojo) Rantala perheineen,
Lapinlahti ja Hiitola - Tampere

Saini ja Martti Repo, Loimaa ja
Elisenvaara – Loimaa

Pirkko (s. Tirri) ja Pekka Riikonen,
molemmat Otsanlahdelta – Pöytyä

Leo ja Rauni Ristolainen, Kurkijoki -
Loppi

Aili Ronkainen, Pohjii – Pöytyä

Maija ja Eemeli Sillanpää - Alastaro

Eeva ja Arvi Silvennoinen, Pielisjärvi ja
Luhovaara - Loimaa

Pauli ja Lilja (s. Laakso) Sinkkonen,
Aromäki ja Ilmajoki – Loimaa

Juho Supponen, Tervu – Vampula

Laila (s. Syrjänen) ja Kalle Suutarinen,
Marianvaara ja Metsikko - Vantaa

Irmeli (s. Laukkanen), Onni ja Viljami
Suvanto, Irmelin isä Ihojärveltä -
Turku

Irja (s. Torvinen) ja Ahti Teräväinen,
Ihojärvi ja Kaukola – Loimaa

Lyyli Tirri, Otsanlahti – Karinainen

Einari Tontti, Uusikylä - Nastola

Eero Veijalainen ja tytär Riina Peltola
perheineen, Titto – Turku ja Masku

Jukka ja Anna-Maija Veikkolainen,
Jukan isä Rummunsuolta ja Anna-
Maijan äiti Raudusta – Loimaa

Eino ja Rauha Vepsä, Haapavaara ja
Juuka – Loimaa

Leena (s. Möltsi) ja Jukka Virtanen,
Rahola ja Halikko - Loimaa

Salme ja Kauko Virtanen, Rauma ja
Pohjii - Rauma

Esteri (s. Nielikäinen) Äikää,
Alhonsalo – Loimaa

Kari ja Tuire Äikää perheineen, Karin
vanh. Kurkijoelta ja Salo – Loimaa

Hiitolaiset

Hiitolan Pitäjäseura ry, Pori sekä sen
hallitus ja jäsenet kautta koko
Suomen

Jouko ja Arja Hämmäläinen, Joukon isä
Kilpolansaaresta ja äiti
Hiitolankylästä – Noormarkku

Rauni Kaija (s. Tutti), Mustola –
Uvila

Terttu (s. Tattari) ja Kauko Ketola,
Nehvola ja Pori – Noormarkku

Kalevi ja Toini Kokko, Lumivaara,
Oinaanvaara, Hiitolankylä – Ulvila

Aino (s. Ijäs) ja Arvo Koppi,
Pukinniemi ja Imatra –
Noormarkku

Kirsi Koppi-Vuorinen, Pukinniemi –
Espoo

Teuvo ja Raili Kähkönen, Veijala ja
Pori - Turku

Raija Laaksonen (s. Tattari) ja Viljo
Ylönen, Nehvola ja Parikkala – Pori

Mauri ja Tuija Lankinen, Kavonsalmi
– Kullaa

Milja (s. Hänninen) ja Heimo
Peltomaa, Ulaskanniemi ja Kullaa –
Pori

Sinikka (s. Piippu) ja Mikko
Rajainmäki, Tujula ja Kullaa – Pori

Teuvo ja Sisko Savolainen, Tiurula ja
Kullaa – Pori

Kirsti Seppälä (s. Koppi), Pukinniemi –
Karkkila

Ritva Tillqvist (s. Tattari), Nehvola –
Lahti

Kauko Veijalainen, Tiurula - Mikkeli

Airi (s. Tattari) ja Pertti Vihavainen,
Nehvola ja Haapalahti - Kullaa

Toivotamme Hyvää
Joulua ja Menestyksel-
listä Uutta Vuotta 2005
kaikille hiitolaisille, hiitolai-
suuden ja karjalaisuuden
ystävälle sekä yhteistyö-
kumppaneillemme.
Hiitolaiset ry

Lämmin kiitos

Säkylän Sotaveteraanit ry:lle,
Säkylän Karjalaseuralle, Sä-
kylän Osuuspankille sekä
kaikille muille 80-vuotis-
päivääni muistaneille.

**Hyvää Joulua
ja Onnellista
Uutta Vuotta!**

Jouko Sihvonen

Rummunsuon marttakerhon puheenjohtaja Airi Pullinen, rahastonhoitaja Marja Tirri ja sihteerit Ritva Kätkä ottivat vieraat vastaan.

Marttojen ”puurojuhla”

Kurkijoen Marttayhdistys ry kerhoineen vietti joulujuhlaa viime sunnuntaina 5.12. Hirvikoskella Loimaalla. Juhla alkoi jumalanpalveluksella ja ehtoollisella Kanta-Loimaan kirkossa.

Varsinainen marttojen oma juhla alkoi välittömästi jumalanpalveluksen jälkeen Kanta-Loimaan seurakuntatalossa. Kauniit kynttilälyhdyt oven suussa toivat vieraat tervetulleiksi.

Rummunsuon marttakerho oli järjestelyvuorossa, joten heidän puheenjohtajansa Airi Pullinen toivotti kaikki martat ja ”martit” tervetulleiksi. Noin 35 yhdistyksen jäsentä oli kutsua noudattanut.

P. J. Hannikaisen syntymäpäivän kunniaksi laulettiin hänen tunnetuin sävellyksensä ja sanoituksensa Karjalaisten laulu. Ruokavirren jälkeen käytiin nauttimaan joulupuuroa. Juhlapöydällä oli pieni joulukuusi, jonka koristeina oli itse tehtyjä kauniita enkeliolikoristeita.

Ritva Kätkä lausui Lauri Pohjanpään runon ”Hiljene, maa” sekä luki Frans Emil Sillanpään eli Taatan joulupakin ”Joulu maalaispirtissä”. Ritva myös juonsi

Puurojuhlan pöytäkoristelu.

koko joulujuhlan.

Musiikillisesta annista vastasi Tiina Läksy, joka soitti kanteleella Pekka Simojoen sävellyksen Jouluyön hymni, saksalaisen sävelmän Maa on niin kaunis sekä Kreetta Haapasalon sävellyksen Kanteleeni.

Tiinan miehellä Pekka Keselillä on kurkijokelaiset juuret.

Tiina Läksy säesti pianolla Raija Hjelmiä, joka lauloi P. J. Hannikaisen Tuikkikaa, oi joulun tähtöset, jonka sanat on Elsa Koposen käsialaa, sekä Mikko

Nurmen ja Marja-Terttu Tolamon herkän Laulun pienestä kynttilästä ja loppuhuipennukseksi Kassu Halosen ja Vexi Salmen, joululaulujen suosikkeihin viime vuosina nousseen laulun Sydämeeni joulun teen.

Pastori Marita Koivunen soitti huilulla kappaleen nimeltä Lohdutus. Hän myös puhui kauniisti lohdutuksesta, jota me kaikki tarvitsemme, jossain elämämme vaiheessa enemmän ja josain vähän vähemmän. Me kaikki myös voimme toinen toisiamme lohduttaa.

Joulun odotuksesta, adventtiajasta, ensimmäisen ja toisen adventtisunnuntain erilaisista merkityksistä sekä jouluun valmistuvan paastosta pastori Koivunen myös kertoi. Lopuksi hän soitti huilullaan vielä muun muassa Karjalaisten laulun ja sävelmän Miks leivo lenät Suomehen.

Yhteisesti laulettiin En etsi valtaa loistoa ja Jouluyö, juhlayö. Joulukahvin kera saatiin nauttia maittavat joulutortut, minkä jälkeen Kurkijoen Marttayhdistyksen puheenjohtaja Arja Schwartz lausui päätössanat. Joulujuhla päättyi tunnelmalliseen yhteislauluun Maa on niin kaunis.

Tiina Läksy ilahdutti juhlijointa kanteleensoitolla.

Pastori Marita Koivunen sekä puhui että soitti huilua joulujuhlayleisölle.

Hyvää Joulua!

Primus Paino jatkaa Loimaan Kirjapainon ja Lauttapainon pitkää perinnettä korkealaatuisten kirjapainopalvelujen tuottajana.

PRIMUS
PAINO

ANKKURIPAIKAN VÄKI TOIVOTTA

Herkullista Joulua!

Vietämme joulua ja pidämme ravintolan suljettuna 24.-26.12.

ANKKURIPAIKKA

LAATULEIVÄSTÄ!

Tuoreita joululeivonnaisia

- joulutorttuja • joululimppuja

Myös muut tuotteet tuoreina ja edullisesti paikallisesta leipomosta.

Loimaan Laatulieppä Oy

Viljavarastontie 6, 32200 LOIMAA

12 v.

12 v.

t. Heli, Tiina ja Susanna

Hauskaa Joulua ja Onnea vuodelle 2005!

Toivotan kaikille kurkijokelaisille

Oikein Rauhallista Joulua ja Onnellista Vuotta 2005!

EDUSTUSLIKE YRJÖ PARIKKA

Loimaa, yrjo.parikka@pp1.inet.fi
Puh. (02) 762 8301
tai 0400-531 147
Fax (02) 762 8022

MUISTA!

Lahjaksi

KURKIJOKI-KIRJAT VIIRIT JA VAAKUNAT

Toivotamme Kurkijokelaisen lukijoille

Hyvää Joulua ja Onnellista Vuotta 2005!

TILITOIMISTO Laaksonen ky

Satakunnantie 16 • 32200 LOIMAA • Puh. 02-7631 250

Joulutervehdys Kurkijoelta 80 vuoden takaa

Kuvassa on Kurkijoelta neiti Taimi Haunialle Vammalaan lähetetty kortti, joka on päivätty Kurkijoella 21.12.1924. Siihen puhuttelun jälkeen kirjoitettu teksti kuuluu seuraavasti: “Korttiin on vastattava kai kortilla. Suuri kiitos siitä. En tule Jouluksi taaskaan. Odotan kevät kesää kotetan siitä saada loma ajan. Kaikille kotona ja naapurissa terveiset joihin sisältyy myös rauhaisan joulun toivomus.

Aino.”

Kortin etupuolelle lähettäjä on kirjoittanut himmeästi näkyvät sanat: “ Tämä on minun asuinpaikkani.”

Täytyy todeta, että komea on ollut Ainon asuinpaikka. Kortista ei käy selville, mitä hän Kurkijoella teki ja missä talossa asui. Tuskin hän ainakaan opiston oppilaana oli, kun kerran haluaa saada loma-ajan kevätkesällä. Oppilaillahan ovat lomat olleet aina samaan aikaan. Tosin työharjoittelut tekivät lomiin poikkeuksia. Selkeässä valokuvassa

näkyä pääasiassa Kurkijoen Maa-miesopiston rakennuksia ja luterilainen kirkko seisomassa uljaana kalliollaan. Kuva on otettu Arseninmäeltä käsin ja ilmeisesti Sonckin talon katolta. Raholan joen yli johtaa kaunis silta.

Kuvan komeimmat rakennukset: kirkko ja ylinnä keskellä näkyvät opiston johtajan rakennukset ovat palaneet 1991 ja 1992. Saman kohtalon koki myöhemmin Kurki-hotelliksi remontoitu entinen opiston oppilasasuntola.

Paljon on maisema muuttunut

noista kuvanottoajoista lähtien. Varsinkin kuuden viimeisen vuosikymmenen aikana rappiot tuossa ikivanhassa kulttuurimassassa lisääntyvät kiihtyvällä nopeudella. Me tiedämmekin syyt tuohon kehitykseen. Uudet “isännät” eivät juurikaan välitä ympäristönsä kunnosta, eikä heillä ole siihen taloudellisia mahdollisuuksiakaan, sillä puut eivät kasva Kurkijoellakaan vielä lautoina ja lankkuina. Ja metsien hakkuista tuotot menevät suurempiin taskuihin. Valitettavasti.

Siksi me toivomme, että jo lähivuosina voisimme saada jälleen Kurkijoelta lähetettyjä joulukortteja eli Suomesta suomalaisille. Niiden sanoma koskettaisi meitä korttien saajia sanomattoman paljon.

Hyvää joulua kaikille ja eletään toivossa, että vielä joskus koittaa se Onnellinen Uusivuosi, joka tuon toiveen toteuttaa.

Eino Vepsä

Kerran vielä kotitanhuvilla

Mikrilässä kotimme pihalla toukokuussa 2004. Pauli ja Vilho Parikka, jotka ovat syntyneet takana näkyvässä talossa, olivat matkalla mukana ja tässä kuvassa muiden matkalaisten kanssa.

Erkki ohjasi Matka-Niinimäen pienen bussin 28.5.2004 klo 4 Loimaalle, josta autoon nousivat Kirsti ja Pentti Mäkiö, Pirkko Rautio sekä Pauli ja poikansa Yrjö Parikka. Kukaan heistä ei ollut ensi kertaa kotiseutumatkalle lähdössä. Helsingistä Puotilasta autoon poimittiin Vilho ja Vuokko Parikka ja tyttärensä Teija Parikka ja tämän kihlattu Aimo, joista kukaan ei ollut käynyt Kurki-

joella aikaisemmin, joten pieni jännitys näkyi heistä. Vaalimaan tullista selvitettiin hyvin. Pienestä matkan varrella olleesta kaupasta tehtiin ensimmäiset ostokset, minkä jälkeen suunnattiin kohti Viipuria. Siellä oli vanha torin ”kerma” meitä vastassa. Emme olleet oikein ostotuulella, joten teimme vain pienen kieroksen kauppahallissa heikonlaisella tuloksella.

Erkki painoikin kaasun

pohjaan, ja pienten pysähdysten jälkeen saavuimme Kurkijoelle noin kello 18. Matkaoppaamme Kirsti komensi velimiehet ja muun seurueen jonoon ja jakoi huoneiden avaimet. Entisen Raholan koulun alakerrassa oli ruoka valmiina, joten täytimme ”tankit”. Ruokailun jälkeen käytimme aikamme majapaikkaan ja sen ympäristöön tutustumiseen, sillä Yrjö oli ainoa, joka oli aikaisemmin kysei-

sessä paikassa käynyt. Muutama kävi saunassakin, minkä jälkeen painuimme yöpuulle.

Aamupuuron jälkeen laitoimme reput selkään, hypäsimme autoon ja lähdimme kohti Elisenvaaraa. Kuski kokeili, ottaisiko auto kierroksia, kehoitimmekin häntä laittamaan jumbovaihteen päälle.

Elisenvaaraa lähestyessämme mieleeni palautuivat rautatieläisten kasarmit. Olin 12-vuotiaana ajamassa hiekkaa, kun niitä rakennettiin. Viikonloppuisin sotilasjunien aikana myimme siellä veljeni Vilhon kanssa marjoja. Hyvin ne menivätkin kaupaksi.

Viimein saavuimme Mikrilään syntymäkotini pihahan. Minulle tuli outo sisäinen tunne ja syvä kaipuu syntymäkotini ja sen ympäristöön. Kierrellessämme veljeni kanssa pihapiirissä melkein joka toisen askelen jälkeen tuli kysymys: ”Muistat sie sen ja sen?” Vastaus kuului usein: ”Muistan.” Mutta välillä kuului myös vastaus: ”Elä hupsi.”

Pihassamme kukkivat kullerot kauniisti. Opas huusi veljekset kahville,

minkä jälkeen vielä hieman kerrattiin muistoja. Sitten oli pakko kerätä eväät repuihin ja suunnata takaisin majapaikkaan.

Seuraavana päivänä suuntasimme auton nokan taas kohti Elisenvaaraa. Tarkoituksenamme oli ensimmäiseksi löytää Vuokon kotipaikka Mielonen, mutta ikävä kyllä emme sitä löytäneet.

Matkamme jatkui Elisenvaaraan, jota sitten tutkimmekin tarkasti ja muis-

telimme vanhoja.

Kun saavuimme Turtinmäkeen, jonne olimme muuttaneet Mikrilästä vuonna 1936, huomasimme, että hävitys oli siellä melko täydellinen. Toisen kotiseutujen tutkimispäivän jälkeen uni maittoi, minkä jälkeen lähdimmekin kotimatalle.

Toivotan matkalla mukana olleille ja kaikille lukijoille Rauhallista Joulua ja Hyvää Uutta Vuotta.

Pauli Parikka

Asarias ja Ristiina Parikka rakensivat noin vuonna 1880 kuvassa olevan talon, jossa heille syntyi neljä lasta: Jaakko, Hilma, Antti ja Anni. Heistä Hilma kuoli Lahdessa viime syksynä 104-vuotiaana. Antilla oli myös neljä lasta: Pauli, Vilho, Pentti ja Kirsti, joista nuorimmainen Kirsti syntyi Elisenvaaran Turtiinmäessä, jonne perhe muutti vuonna 1936. Pojista Pentti on kuollut tapaturmaisesti nuorena miehenä.

Lämmin joulujuhla Kyrössä

Kyrön Seudun Karjalaiset ry kokoontui tiistai-iltana joulujuhlaansa Kyrön Seudun Osuuspankin kerhohuoneeseen. Heti alkuun kaikille jaettiin tonttulakit päähän. Aikuiset tottelivat kiltisti. Lapsiesiintyjien ei nähty tonttulakkeja päähänsä laittavan.

Kaarina Harju toimi juhlan juontajana. Yhdistyksen puheenjohtaja Reino Tuhkanen lausui kaikki kolmisenkymmentä juhlijaa tervetulleiksi, minkä jälkeen Annikki Vuori esitti joulurunon. Pirkko Riikonen takoi takataskustaan puoropuheen, ja sitten päästiin maistelemaan emäntien keittämää makoisia riisipuuroa ja soppaa. Mantelikin puurosta löytyi, ja siitä hyvästä löytäjä Unto Immonen sai palkaksensa pienen paketin.

Sirkka Hartikka esitti pakinan sekä tietokilpailukysymyksiä, joihin melkein kaikkiin löytyi oikeat vastauksetkin. Yhteislauluina laulettiin muun muassa En etsi valtaa loistoa, Joulupuu on rakennettu, No, onkos tullut kesä ja Sylvian joululaulu.

Viisi nuorta neitokaista Annakaisa, Senni, Emma ja Iina Tuominen sekä Miia

Frantti esittivät joululauluja. Aluksi he lauloivat Heinillä härkien kaukalon, Ilo uutisen ja Varpusen joulu-aamuna. Annika Virtanen ja Miia Frantti esittivät Cheerleaders-treeniryhmän tanssiesityksen. Tytöt ovat käyneet koko syksyn Liedossa Kaisakki-yhdistyksen tanssiharjoituksissa. Tulos oli jo hyvin näyttävä, ja esitys oli reipas.

Kahvin kanssa oli tarjolla sihteerin leipomia maukasta piparkakkupullia. Puheenjohtaja luovutti hyvälle sihteerilleen joulukukan kiitokseksi vuoden ahkeroinnista. Laulajatytöt, joihin Annikakin liittyi, lauloivat vielä ainakin Sydämeen joulun teen, Kulkuset ja Porsaita äidin oomme kaikki.

Joulupukki saapui vähän myöhästyneenä, mutta oli oikein hyvällä päällä. Ei ollut vielä joulustressi iskenyt pukkiin. Hän tunsu vanhaan monta tyttöä, ja pääsi joku istumaan pukin polvellekin. Pukille laulettiin tietenkin Joulupukki, joulupukki. Kaikki saivat myös pienen lahjan.

Lopuksi laulettiin Maa on niin kaunis ja kuultiin puheenjohtajan hyvänjoulun toivotukset. Eevi Neva-

Annika Virtanen ja Miia Frantti esittivät uudenlaista tanssia, joka on tullut tutuksi lähinnä koripallo- ja jääkiekko-otteluiden tauoilta. Kuvassa Annika.

la kiitti vielä Kyrön seudun karjalaisten puolesta puheenjohtajan ja toivotteli jaksamista tehtävään. Tilaisuus päättyi perinteisesti Kynttilöiden syttyessä – lauluun, minkä jälkeen ku-

kin lähti hyvillä mielin kotiin valmistautumaan oikeaan jouluihin. Joulujuhlissa mukana olleena ja juhlasta kiittäen

Raija Hjelm

Joulurukous 1980

Sanat ja sävel: Viljo P. Jussilainen

1. Siunattu Jeesus, armoas kiitän,
tähtemme synnyit tuskihin maan.
Nimehes suureen toivoni liitän,
Sinulta yksin rauhani saan.
Kunnia olkoon korkeuden.
Jumala antoi rakkauden.
Sieluja siunaa, uskoa luo.
Taivaasta turvasi tuo.

2. Paimenet valvoi vartiutyössä.
Enkeli suuren sanoman toi.
Valaise tietä maailman yössä.
Kukaan ei täällä varjella voi.
Valvoa tahdon vartiossain.
Sinulta voimaa, Herrani, hain.
Seimesi luokse johdata, vie,
kuin kävi paimenten tie.

3. Kansasi katsoo taivahan rantaa,
milloin Sä saavut ilmestyen.
Lupasit meidät kotihin kantaa,
kuorohon taivaan enkelien.
Koittava kohta päivä on tuo,
pääsemme silloin Jumalan luo.
Yhdymme seurahan pyhien
virtehen voittajien.

Annakaisa, Senni, Emma, Iina ja Miia lauloivat monta joululaulua. Annika tuli myöhemmin mukaan. Yleisö kiitteli nuoria esiintyjiä mukana olost.

Seimellesi

Seimellesi joulunlapsi jälleen polvistun,
tyhjin käsin ilman lahjaa täytyy tulla mun.
Mikään lahja tuomani ei sulle kelpaiskaan,
kun Sinä itse tahdotkin mua käydä siunaamaan,
kun vain nöyryyn siunauksen vastaanottamaan.
Mikä ilo täyttääkään minun sisimpäni,
suojaasi kun kätket minut kaikkine synteineni.

Annakaisa

Aluepalautus ry. evästi palautuskirjelmällä presidentti Halosta Pietarin matkalle

Saimaan kanava ja tilahakemukset esillä

Aluepalautus ry. on kirjelmöinyt presidentti Tarja Haloselle evästyksensä tämän matkalle presidentti Vladimir Putinin tapaamiseen Pietariin. Järjestö toteaa aluksi kirjelmässään tämän syksyn runsaan Venäjä-keskustelun ja keskinäisten välien tarkastelun. Järjestö korostaa, että on luonnollista pitää Venäjän suhteet mahdollisim-

man hyvinä ja saada myös Venäjä luottamaan siihen, että Suomessa on halua tehdä kaikki voitava keskinäisen yhteistyön eteenpäin viemiseksi ja kehittämiseksi EU:n tasolla.

Aluepalautus ry. toteaa Haloselle, että Suomella on tiettyjä toiveita ja tavoitteita kaupan ja talouden alalta. Järjestö muistuttaa Neuvostoliiton ajoilta periyty-

vistä asioista, joihin Suomen kansa odottaa parannusta.

Halosta muistutetaan myös siitä, että Venäjä on suostunut neuvottelemaan ja luovuttamaan toisen maailmansodan jälkeen Neuvostoliiton valtaamat Kuriilien saaret takaisin Japanille. Kiinan kanssa on myös tapahtunut rajojen tarkistus äskettäin.

Aluepalautus ry. ehdottaa kansalaisjärjestönä, että presidentti Halonen keskusteluissaan presidentti Putinin kanssa ottaisi esiin Suomen Pariisin rauhassa luovuttamien alueiden palautuksen takaisin Suomelle.

Kirjelmässä muistutetaan Tarja Halosen ulkoministerinä vuonna 1999 kansanedustaja Risto Kuismalle antamasta vastauksesta Karjalan kysymykseen. Siinä Halonen totesi, että Suomen on etsittävä aktiivisesti ratkaisua, joka on sekä Suomen että Venäjän etujen mukainen.

Välitavoitteena kanava ja tilat

Aluepalautus ry. ehdot-

taa alkutavoitteena kaikkiaan alueiden palautukseen Saimaan kanava-alueen luovuttamisen Suomelle tai siirtokarjalaisten ja heidän jälkeläistensä Karjalan tilojen hallinta- ja omistusoikeuksien palauttamisen.

Tähän mennessä 239 suomalaistilan palautushakemukset on Aluepalautus ry:n välityksellä toimitettu presidentti Putinille ja Venäjän duumalle. Anomukset on otettu vastaan Kremlissä kiitauksin.

Aluepalautus ry. korostaa Venäjän maalaissa olevan tällä hetkellä määräyksiä, joilla pitkällä vuokratopimuksella hallittu maa-alue voidaan luovuttaa vuokralaisen omistukseen. Maalaissa on myös määrä-

yskiä siitä, että elinikäisessä periytyvässä hallinnassa olevia maapalstoja voidaan luovuttaa ilmaiseksi oikeuden omistajille. Aluepalautuksen mukaan näitä Venäjän lainpykälä voidaan soveltaa myös suomalaisten hyväksi.

Lopuksi Aluepalautus ry. toteaa presidentti Haloselle kirjelmässään, että nyt on tilaisuus tehdä aktiivinen aloite pakkoluovutettujen Suomen alueiden palauttamiseksi. Se olisi suuri valtiomiesteko, korostaa Aluepalautus ry.

Lasse Koskinen

Aluepalautus ry.
www.aluepalautus.net

Israel Kojo syntyi 20.12.1924 Kurkijoella Lapinlahden kylässä Kuikkanimisellä kotitilalla Helena (s. Savolainen) ja Gabriel Kojon nuorimpana lapsena. Hänen isänsä Gabriel Juhananpoika Kojo oli syntynyt Riekkalassa 27.1.1876 ja äiti Helena Petterintytär Savolainen Lapinlahdella 26.9.1881. Isänisä oli Juhan Wilhelminpoika Kojo, s. 17.9.1833 Riekkalassa, ja isänäiti Helena Juhontytär Akkanen, s. 20.10.1845 Elisenvaarassa. Äidinisä oli Pekko Pekonpoika Savolainen, s. 30.4.1840 Lapinlahdella ja äidinäiti Helena Ollintytär Meronen, s. 29.4.1848 Lapinlahdella.

Israel Kojon äiti ja isä olivat keskenään samaa Kojo-sukua 1700-luvun alusta Tervusta, josta Kojosuku tuli Riekkalaan 1800-luvun alussa. Tarkalleen ottaen Gabriel Kojo vihittiin pikkuserkkupuolensa tyttären kanssa. Gabrielista tuli Kuikka-tilalle isäntä, sillä Savolaisen perheen poika oli kuollut pienenä. Kertoman mukaan Helena Savolainen on tokaissut miehelleen Gabrielille tämän tulleen Lapinlahdelle ”haitaria rillutellen”, mikä siis kertoo suvussa kulkevista musiikkisista taipumuksista. Maanviljelijä Gabriel Kojo toimi myöhemmin Lapinlahdella myös pyhäkoulunopettajana.

Israel Kojon lapsuuteen ja nuoruuteen kuuluivat koulunkäynti, minkä sano-

Eila ja Israel Kojo vihittiin juhannuksena 1949.

Rakennusmestari Israel Kojo 80 v.

taan olleen hänelle helppoa, ja kotitilan viljeleminen. Talvisodan syttyessä hän oli 15-vuotias nuori mies. Perhe oli sodan tähden evakossa muun muassa Kurikassa Pohjanmaalla. Jatkosodan aikana perhe palasi kotitilalle Kurkijoelle, ja Israel Kojo sanoo kissan odotelleen pihassa kotiväkensä paluuta. Armeijan Israel kävi Korialla. Jatkosodan aikana hän toimi etupäässä pioneeritehtävissä muun muassa Kannaksella.

Sotien jälkeen Kojot ostivat uudeksi kodikseen Jaalan pitäjän Kimolan kylästä ”kurkijokisista” maisemista Ilvesvaara-nimisen tilan. Kimolaan muutti myös muita perheitä Kurkijoelta, muun muassa Kuokaset, Torikat, Äikää, Heinosen, Jälöt, Siirat. Ilvesvaaran tilalla maanviljelystöiden ohessa Israel kävi mieskotioteollisuuskoulun Kouvolassa.

Vaimo löytyi Kimolasta

Israel Kojon kerrotaan olleen nuorena aikamoinen veitikka, velikulta. Hänen kerrotaan esiintyneen Kimolan seurojentalolla esitetyissä näytelmissä. Kimolassa nuorten tapaamisissa hän tutustui neitokaiseen Eila Vainioon, ja heidät vihittiin juhannuksena 1949. Perheeseen syntyi kolme lasta, joista Jaalassa syntyivät tyttäret Pirjo ja Sirpa.

Isä oli ostanut Lahdesta Ahtialasta (silloin Nastolaa) Koiskalan kartanon mailta tontin, jolle hän suunnitteli ja taitavana kirvesmiehenä itse rakensi omakotitalon Kimolan metsistä kaadetuista puista. Perhe muutti isän mukana Ahtialaan vuonna 1952. Perheen nuorimmainen Veli Pekka syntyi Lahdessa. Ahtialan talo on edelleen koivana paikallaan ja ympärille on levittäytynyt uusi Laitumen asuinalue. Laitumella laidunsi 1950-luvulla paljon lehmä, jotka lypsettiin katoksessa. Israel Kojon perhe on jättänyt Kojonimensä Koiskalantiestä erkanevalle Kojonkujalle.

Perheen ensimmäinen auto oli Ford Anglia. Tämän tarinan kirjoittaja muistaa vielä sen hetken ja näkymän, kun isän auto kaarsi ensimmäisen kerran lauantai-iltapäivänä kotitietä postilaatikoilta pihaan. Tällä ja Anglian seuralaisilla tehtiin monta tonttimaan ja naapurimaan kesälomamatkaa kohti pohjoista ja Jäämerta, monesti yhdessä äidin Aune-sisaren ja Upi Okkosen perheen ja heidän

muun muassa Simca-merkisen autonsa kanssa.

Työn ohessa Israel Kojo opiskeli Lahdessa rakennusmestariksi. Valmistuttuaan hän toimi Helsingin kaupungin palveluksessa rakennusmestarina. Hän osti Espoon Lintuvaarasta tontin, jolle alkoi suunnitella ja rakentaa perheelle toista omakotitaloa. Perhe muutti Lahdesta isän työn perässä Espooseen vuonna 1963. Puoliso Eila Kojo hoiti ensin päivähoitolapsia kotona ja oli sittemmin töissä Fazerin leipomossa ja Espoon palolaitoksella emäntänä. Rakentaminen jatkui myöhemmin Iitin Lyötilän kylässä, jonne nousi Kymijoen vesistön rannalle Pellinginselän tuntumaan kesämökki Eila Kojon äidiltään perimälle rantapalstalle 1980-luvun alussa.

Loimaan Kurkijuhlat ovat kuuluneet lähes joka vuonna kesän tapahtumiin, joita Israel Kojo ei ole väliin jättänyt. Vuodesta 1986 perhe ja suku on osallistunut

nut Kojo-sukujen tapaamiin, joita aloitettiin viettää Parikkalassa. Vuonna 2000 Israel Kojo osallistui perheen jäsenen ja sukulaisten kanssa Iitissä Perheniemen opistolla Kojo-sukuseuran perustamistilaisuuteen. Lastenlapsia on perheeseen syntynyt kuusi, Pirjon ja Raoulin tytär Anna, Sirpan ja Terhon tytär Satu ja poika Sami ja Peka ja Ritvan tyttäret Inka, Ulpu ja Heta.

Taitava käsistään

Israel Kojon moniin harrastuksiin kuuluvat mm. taidokkaat puuveistokset, postimerkkien ja arvokivien keräily sekä luonnossa liikkuminen. Hän soittaa hanuria ja sähköurkuja ”korvakuulolta”, kirjoittaa muistelmia sekä piirtää muistikuvia elämänsä vaiheista. Kotitalonsa pihapiirin rakennuksineen, peltoineen, niittyineen ja lampineen hän piirsi ulkomuistista kauan ennen rajojen avautumista kotiseutumakailulle.

Ensimmäisen kerran sotien jälkeen Israel Kojo kävi Kurkijoella vuonna 1991 perheensä ja sukulaistensa kanssa. Myöhemmin

yhä useampi suvun jäsen on käynyt hänen opastuksellaan suvun synnyinsijoilla, myös suvun nuorimmat. Piirroksista ja kertomuksista me jälkipolvikin tiedämme, mitä siellä upean luonnon lisäksi voisi olla, mutta mitä vaan ei ole.

Kotikalliolla kahvihetkeä viettäen olemme kuvitelleet kotikuusen ja villiintyneen puutarhan tuntumaan sen näkymän, minkä Israel Kojo perheineen sinne Karjalaan jätti. Perheen kohtasi suuri suru vuonna 1995, kun Israel Kojon puoliso ja lasten äiti Eila Kojo kuoli.

Myöhemmin Israel Kojo on tavannut uudelleen evakkomatkojensa aikaisen nuoruuden ystävänsä Anjan ja asustaakin nykyisin osan vuotta toista kotiaan Haanpään tilalla Kurikassa. Israel Kojo viettää 80-vuotispäiviä Espoossa perhepiirissä 18.12.2004. Lapset lapsineen, sisarusten lapset sekä sisar Tyyne toivottavat yhdessä koko suvun kanssa Israel Kojolle lämpimästi PALJON ONNEA.

Pirjo Kojo

Eila ja Israel Kojon tytär

Ulpu Kojo kuvasi isoisänsä Israel Kojon tämän kotona juuri 80-vuotispäivän kynnyksellä.

Näin joulun alla toimituksen etsimen eteen joutui lehtemme sivunvalmistaja Veijo Lieskivi.

Mikä on joulussanne tai jouluvuotissanne sellainen asia, josta ette luopuisi mistään hinnasta?

Etsimen edessä

Lehdenvalmistaja Veijo Lieskivi Etusivusta on muokannut Kurkijokelaisen sivut vuoden 2004 ajan. Kurkijokelainen oli Veijolle jo ennestään tuttu Loimaan Kirjapainon ajoilta.

Jouluumme kuuluu perinteiset asiat, kuten siivous, joulukoristeet ja tietysti jouluruuat. Itseokeutettuna valmistan joulupöytäni lihapullat ja rosollin. Lisäksi saan olla avustajana kinkunpaistossa aatonaattoiltana, samalla siinä sitten syntyvät lahjapaketitkin. Aattoamuna otan kinkusta salaa pienet maistiaiset. Joulurauhan julistuksen jälkeen vieraillaan läheisten luona ja käydään hautausmaalla sytyttämässä kynttilät. Joulusaunan jälkeen syödään jouluherkkuja, luultavasti taas hieman liikaakin ja sitten – katsotaan mitä pukki on tuonut. Omaan tahtiin leppoisasti!

Mistä olette luopunut verrattuna entisiin aikoihin?

Luopunut olen, tai oikeastaan päässyt irti, turhasta kiireestä ja ”hössötyksestä”, joka joskus vei joulutunnelmasta liiankin suuren osan.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Järviön Kauppapuutarha

☎ (02) 762 2528

Puutarhurinkatu 1 - 3, LOIMAA

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta

Loimaan Huonekalu ja Matto Oy

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Kahvepaikka

LOIMAAN LIIKEKESKUS

Toivotamme asiakkaillemme Hyvää Joulua ja menestyksellistä Uutta vuotta 2005

LOIMAAN Lukko Oy Sammutinhuolto

Turuntie 7, 32200 LOIMAA
Puh. (02) 763 2444

Arja Havakalla on ollut juhlantäyteinen syksy. Tänä vuonna hän on viettänyt 35-vuotisjuhliaan ja julkaissut uuden kokoomalevyn, jolla on peräti 36 toivoutuinta Arjan kappaletta. Arja täytti lokakuussa myös pyöreitä vuosia, josta lähettämme hänelle lämpimät onnittelut.

Arja Marianne Havakka, jonka äiti on kotoisin Kurkijoen Uudestakylästä, on syntynyt 3.10.1944 Lahdessa. Siellä hän eli kahdeksan ensimmäistä vuottaan äitinsä kanssa, kunnes äiti kuoli ja Arja muutti tätiinsä perheeseen Lappeenrantaan. Hän kävi siellä koulunsa ja toimi viiden vuoden ajan iltaisin teatterin harrastajanäyttelijänä.

Helsingissä Arja asui nuorena muutaman vuoden ja lauloi siellä kuoroissa. Hän opiskeli Helsingin konservatoriossa tähtäimeenä klassinen laulu. Konservatorion pääsykokeissa selvisi sekin, että Arjalla on absoluuttinen musiikkikorva. Äänialaltaan hän on mezzosopraano.

Syksyllä 1967 Arja muutti Rovaniemelle tuuraamaan tyttökaveriaan paikalliseen orkesteriin. Niin muuttuivat haaveet klassisesta laulusta kevyeen musiikkiin. Siihen aikaan onneksi paremmissa ravintoloissa piti laulaa ihan muutakin kuin iskelmää.. Bas-

Taiteilijajuhlat

Muusikko Arja Marianne Havakka Rovaniemeltä.

son soiton Arja joutui opettelemaan parissa päivässä. Tuosta vuodesta 1967 saakka Arja Havakka on ollut päätoiminen muusikko. Oman orkesterinsa hän perusti vuonna 1975. Hän kiersi ympäri Suomea ravintolamuusikkona trionsa kanssa, kunnes Lokki-levy

vuonna 1995 muutti kaimen. Siitä tuli menestys ja se myi kultaa, jolloin Arja siirtyi solistin hommiin. Tällä hetkellä hänellä on Linnut-niminen trio, jonka rumpali, kosketinsoittaja ja kitaristi/basisti muodostavat. Ja kun Arja astuu lavalle, siellä on kvartetti.

Arjalta ilmestyi vuonna 1996 ”Sinne ainiaaksi jään”-levy ja vuonna 1999 levy nimeltä ”Muistot ei kuole koskaan”. Arja on asunut uskollisesti Rovaniemellä, vaikka keikat ovatkin pääsääntöisesti Etelä-Suomessa. ”Kilometrejä syntyy vuodessa valtavasti, mutta yksin ajaessa on hyvää aikaa ajatella”, toteaa Arja.

Arja on myös innokas Kurkijoki-asioiden ja juuriensa tutkija. Hänelle tulee Kurkijokelainen, ja ainakin kirja Kurkijoki Kylästä Kylään -kirja on tullut hänelle hyvin tutuksi. Hänen avustuksellaan myös sukulaiset ovat päässeet tutustumaan kyseisiin taltiointeihin.

Uusin Arjan äänite ”Lokki - Kaikki Parhaat, 36 toivoutuinta” pitää sisällään laajan valikoiman taitavia ulkomaisia ja kotimaisia säveliä, kauniita sanoituksia ja hienoja sovituksia, joita Arja taitavasti avustajineen esittää. Suosittelen. On oikein mukavaa ja rentouttavaa kuunneltavaa.

Joulumuisto

Joulu meille joutuu,
vanhankin silmä
kirkastuu,
leikkimielä otteen saa,
muistot lapsuuden
uudistuu.

Jospa hevosella kirkkoon
niin kuin ennen vanhaan,
siellä yhdessä veisataan
ja kuullaan joulun
sanomaa.

Anna

JOULURISTIKKO

Oikea ratkaisu julkaistaan 31.12.2004

© Jorma Kempainen 2004

VOI TAKSIN

NÄYTTÖ-VEKSELI

Randelin

SALAIVAA

R. Korpelan nalle

Joulupuu on rakennettu

RAUHOITTAVIA AINEITA

Hyvää Joulua!

VOI VUOTEEN

PIENI LI-PAS

kuningas Daavidin isä lyhyesti

HAU-RAS

ex-meppi

kuulu munkki

raaja-ton

T

—

soo-loja

Patricia

Krohn x2

raaja-ton

T

—

Bates puoliksi

jouluentusiasmi

ke-hä-kylä

—

V----NO näytelmällä

tunturi yökot-taa

Stuart Hanski

—

Siilas-vuosakka

kieroa työpajoja

7/7 alähtää

—

Saat lahjan!

'stadia'

kokoelma Saarela

ei oma äiti porras

—

varpuslintuja

—

Kiittäen kuluneesta vuodesta asiakkaitamme ja liiketuttaviamme, toivotamme

*Hyvää Joulua ja
Antoilevaa Uutta Vuotta 2005*

Auto oy

*Hyvää Joulua
ja Onnea
vuodelle
2005*

**Tähti
OPTIKKO**
Sinun silmiesi tähden

**SILMÄOPTIKKA
RIIPINEN OY**
Vesikoskenkatu 3, LOIMAA
puh. 763 2049

Kurkijoen kirkko tauluna
-kankaalle painettu
-puukehys 50 x 60 cm

195 €

Kuva-Paavo
Vesikosken-
katu 7
LOIMAA
Puh. (02)
762 2156

**Art
Frame**
KEHYSTÄMÖ

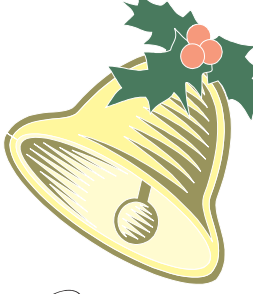
*Hyvää Joulua
ja
Onnellista Uutta Vuotta*

OSUUSPANKKI

• ALASTARO • LOIMAA • LOIMAAN KUNTA • MELLILÄ • METSÄMAA • NIINIJOKI • YPÄJÄ

*Hyvää
Joulua ja
Rauhallista Uutta
Vuotta 2005*

Toivottaa

DataInfo®center

DataInfo Loimaa
Turuntie 10, 32200 Loimaa
Puh. (02) 4148 400 • Faksi (02) 4148 422
avoinna ma-pe 9-17, la 9-13
www.datainfo.fi & www.akrdata.fi

**MUSIIKKIVÄEN
PALVELUPAIKKA**

**LOIMAAN
MUSIIKKI**

Puh. 7622 950,
Oikokatu 3
Avoinna: ma-pe 10-17.30 la 10-14.00

**ONKS
TIETOO
VASTAUKSET**

1. Kiinassa
2. 5,2 miljoonaa
3. Kaliningrad (ent. Königsberg)
4. karhu
5. Yhdysvalloissa
6. Kari Tapio

**Joulun
väreissä**

www.kukkatalomikaela.fi

AVOINNA
MA-PE 9-19
LA-SU 9-16

Mikaela
02-762 1341

Ohittamaton ostospaikka Loimaalla

Asianajaja

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

**Asianajotoimisto
HEIKKI RANTANEN**

Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppakatu 9–11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

**Asianajotoimisto
JARI HEIKMAN OY**

Varatuomari Jari Heikman
varatuomari Kaarina Nylamo
oik.yo Tiina Tähtinen
Turuntie 8–14, II krs. Loimaa,
puh. (02) 762 4400, fax 762 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

KukkaBox

Puh. 762 2669

Vastapäätä Loimaan
Aluesairaala

JOULUKAUPPA SINUN MAKUUSI!

**Järvi-Suomen Kalkkunan
Fileesuikaleet**
300 g (6,63 kg)

1,99
rasia

**Juhla Mokka
kahvi 500 g**
(3,58 kg) 1/tal.

1,79
PKT

*Toivotamme asiakkaillemme
Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta!*

Grandiosa Pizzat
565-710 g (6,19-4,93 kg)

3,50
pkt

Puuroriisi 1 kg

0,99
ps

**Vaasan Muhku
Sämpylät**
300 g (4,63 kg)

1,39
ps

**Panda Juhlapöydän
konvehti**
3 x 300 g (11,40 kg)

9,99
rasia

**Tämän viikon
Spar-etukorttituote**

**Valion 24%
Edam-juusto** 2/talous (3,57 kg) **250** 700 g

**Chick Broilerin
marinoidut
koipipalat** 600 g (3,32 kg) **199** rasia

**Auran
sinappi 125 g** **089**

**Sunnuntai
Taikinal levyt** 500 g (1,78 kg) **089** pkt

TUORETORILTAMME

**ESPANJAN
KLEMENTIINI** **159** KG

**HOLLANNIN CON-
FRENCE PÄÄRYNÄ** **149** KG

LOIMAN

Alko 762 2062

nonstop parturi 040-765 7028

**Naisellista muotia
Loimasta** 762 2848

**Kahvila
Melia** 762 4432

**LOP-
Kultapiste** 763 2150

Oljatar 762 1413

**Ritvan
ja Olin
Ei-es-
keittio** 76368520

SPAR

SPAR LOIMAA
Kauppias Sami Toivonen
puh. (02) 763 6850
ma - pe 7-21, la 7-18, su 12-21

**Ruokakauppa
Sinun jouluusi**

Hyvää Joulua

Kurkijokelaisen lukijoille!

Toivottaa:

tuSivu **FRONTPAGE**

näidenkin
sivujen valmistaja

*Hyvää Joulua
ja
Onnellista
Uutta Vuotta
2005!*

S P O Y

SATAKUNNAN PAINOTUOTE OY
Ratastie 6, 32800 Kokemäki
puh. 02-523 2500, fax 523 2511